

Napok óta egyre sűrűbben találkozok kéregetőkkel az utcán – de lehet, csak velem esik meg, és akkor nem általánosítok. Nem feltétlenül a megszokott arcok, de még csak nem is a megszokott hozzájárulást óhajtják a járókelőktől.

Legutóbb egy ebédjét hazacipelő idősebb hölgy lépett oda hozzám és nagyon halkán, illedelmesen igényelt egy szál cigarettát. Ezzel talán még nem is lenne baj, de amikor egy kisgyerek, vagy tizenéves **főnöknek szólítva követeli a pénzt**, akkor a nyugalom hamar odalesz.

Mert erre is van példa, habár a városi tanács [egyik határozatának köszönhetően](#) eltűntek a központból, azért néhol felbukkannak az ismerős arcok. Azok, akiknél jóval több készpénz van, mint azoknál, akiktől várják. Ők a profi kategóriát erősítik, nem is akárhogyan.

{youtube}k2Q3DGB-UZ8{/youtube}

A minap például kocsmában üldögélve lepett meg a kissrác, aki már évek óta valamelyik közeli faluba szeretne eljutni. Minden egyes alkalommal buszjegyre gyűjt. Ha gyors számolást végzek és csak azokat az összegeket adom össze, amelyeket a szemem láttára rakott zsebre, akkor bizony **a közeli országokba is elérne**, luxus körülmények között.

A kedvencem, akit csak úgy hívunk, hogy „adj egy lejt” – ő nem számol az inflációval, nem növekednek az igényei, ezért mindig ugyanazt a bankjegyet emlegetve állít le az utcán és szinte könnybe lábadt szemmel tenyerét kitarva kéri a jussát. Sajnos nálam ez sem jön be, így kénytelen a közeli gyalogosokhoz fordulni, akik az ünnepek közeledtével **egyre inkább vajszívűek és hamar kötélnek állnak**

.

A legdurvább, ami megesett velem, az egy árvíz utáni koldusáradat során történt. Egyik nap bekopogott egy csecsemőt ölelő asszony, aki kisírt szemekkel panaszkolt, hogy férjét elvitte a víz és kérte, hogy segítsünk. Akkor ruhákat ajánlottunk fel, amiket rögtön visszautasított mondván: mit kezdjen ő ezekkel, hiszen a feje felett fedél sincs.

Másnap az asszony ismét az ajtóban állt, igaz megfélekezve arról, hogy előző nap még férjét gyászolta, így most **ketten, párosan kérték a pénzt**.

Mindenki maga döntse el, hogy ad vagy sem, de egy biztos: ez nem segítséget jelent, hanem pont az ellenkezőjét. Ha látják, hogy működik, akkor **erre rendezkednek be**.